

aan onze vereerde gasten, mijn mede bestuursleden en de leden van de jubileum-commissie worden uitgereikt.

Ik zou mijn rede willen besluiten, met de wens, dat het in de Nederlandse Bosbouw Vereniging in zo ruime mate aanwezige enthousiasme en idealisme ook in de toekomst behouden moge blijven.

Lang leve de Nederlandse Bosbouw Vereniging!

DE VIERING VAN HET 50-JARIG BESTAAN EN DE NAJAARSVERGADERING OP 7 OKTOBER 1960 TE ARNHEM

Ten vervolge op de geschiedenis van onze nu Koninklijke Nederlandse Bosbouw Vereniging, welke zojuist in het jubileumnummer van oktober 1960 op zo nuttige en prettige wijze is vastgelegd, zet ik mij tot het geven van een verslag van de gebeurtenissen op 7 oktober.

Het is de plicht van de secretaris zulks te doen, maar na het lezen van onze geschiedenis (deed u dit óók reeds en vergat u niet de foto's goed te bekijken?) voel ik dit als een eer en een behoefte. Als een eer om iets te mogen bijdragen aan de zo rijke historie, welke voor vele jongeren ongetwijfeld verrassende elementen bezit. Als een behoefte, om hen die op 7 oktober niet aanwezig waren iets te laten ervaren van hetgeen Burger in zijn geschiedschrijving als een traditie, ontstaan inzake de onderlinge samenwerking tussen de bosbouwers, die wij wensen hoog te houden, aanduidt.

Welaan dan, wij noemen het „traditie“ en ik zal geen poging wagen dit nader onder woorden te brengen, maar „ze“ was er weer wel, in het Huis der Provincie en later in „Royal“. Zo zelfs, dat uitgerekend op deze dag bijna „de uitgesproken ingetogen indruk die ons gezelschap maakt“ (geschiedschrijver!), teniet werd gedaan. Het Provinciehuis bleek de, bij de standing van de vereniging passende, stijlvolle accomodatie geheel te kunnen verschaffen! Welk een rust, ruimte en sfeer werd ondervonden voor en tijdens de drie onderdelen die tezamen de officiële viering van het jubileum vormden: de algemene ledenvergadering, de officiële bijeenkomst en de receptie door het bestuur.

Wellicht was het ook deze entourage die maakte, dat de algemene vergadering slechts door stemmig geklede leden werd bijgewoond, die zich beijverden om op verzoek, de toch traditioneel uitgebreide najaars-agenda, binnen het uur af te werken. Zo kon het gebeuren, dat er nog ruimschoots gelegenheid bleef om een agendapunt in te lassen, de benoeming tot „Lid van verdienste“ van ir. F. W. Burger, die reeds 29 (negen-en-twintig) jaren zo hard heeft gewerkt voor dit tijdschrift. Hoezeer dit door de leden op prijs wordt gesteld, bleek alleen reeds door de ontvangst van zo talrijke reacties op de schriftelijk gehouden „geheime“ stemming. Aan het begin van de festiviteiten mocht deze spontane reactie ongetwijfeld als één der hoogtepunten gelden.

Na afloop van de vergadering begaven wij ons naar de Zuidgalerij, die een prachtig uitzicht op de Rijn en de Rijnbrug biedt, en waar, in afwachting van onze gasten en onze dames, de thee werd genuttigd en

Uitreiking van de Koninklijke Oorkonde.

alle gelegenheid tot begroetingen en drukke gesprekken bestond. Na de aankomst van de Commissaris der Koningin schaarde het inmiddels zeer sterk gegroeide gezelschap zich met de gasten in strak gebogen lijnen om de indrukwekkende spreek-verhevenheid, waarop onze voorzitter, prof. Becking als eerste, via een zeer „luie trap”, zijn plaats innam voor het uitspreken van zijn jubileumrede, die in dit nummer in extenso is opgenomen.

De Commissaris der Koningin, mr. H. W. Bloemers, aangekondigd door ceremoniemeester ir. van

Tuil, zag in de Nederlandse Bosbouw Vereniging die adel, welke het „goud” werkelijk tot edel metaal maakt, dat als een ring onze stand siert. Met name wordt gewaakt over het kostbare bos waaraan ons land zo arm is; daarbij wordt de modernisering niet alleen materiëel doch ook aesthetisch zinvol gehanteerd, zonder te vergeten, dat de bosbouw een commerciëel bedrijf is. In de ruimtelijke ordening neemt de bosgrond een essentiële plaats in en geeft problemen bij de stedenbouw. „Het is de Nederlandse Bosbouw Vereniging geweest, die ons door het bos de bomen heeft leren zien”, aldus de Commissaris. „De waardering voor dit werk is door de jaren heen gegroeid, zowel binnen als buiten onze grenzen, zo ook de waardering door ons Koninklijk huis”.

U wilt mij wel vergeven, dat ik hierna niets meer heb opgeschreven en mr. Bloemers alleen maar even om technische redenen terug zag treden en vervolgens de lange trap afdalen met in zijn handen de oorkonde, die het praedikaat „Koninklijke” behelsde, welke door de stralende voorzitter in ontvangst werd genomen. Het hoogtepunt van de dag was dan ook wel de wens: „Moge de gouden Koninklijke Nederlandse Bosbouw Vereniging een gouden tijd tegemoet gaan”, waarmede mr. Bloemers zijn toespraak besloot.

Ir. H. W. Schenkenberg van Mierop, vertegenwoordiger van de Minister van Landbouw en Visserij, directeur van het Staatsbosbeheer, vond alle aanleiding om veel aandacht aan dit jubileum te schenken, des te meer nu dit werd bekroond in de letterlijke zin. Weinigen zullen in 1910 hebben gedacht, dat het kleine gezelschap zou uitgroeien tot de omvang die onze vereniging nu heeft. Het behoud van het Nederlandse bos werd mede gediend door de nota aan de regering, welke de 1e Boswet van 1922 tot stand bracht. Ir. Schenkenberg van Mierop memoreerde voorts de stappen die werden ondernomen om te komen tot belasting-faciliteiten voor de bosbezitter, het hoge peil van het Bosbouw Tijdschrift en de publicaties, waaruit is gebleken, dat de doelstelling van de vereniging wordt nageleefd. Het was een wijs besluit aan de destijds kleine exclusieve groep uitbreiding te geven door veel meer leden toe te laten. Namens de Minister werd hiervoor, alsmede voor de vele genomen initia-

tieven, dank gezegd, terwijl de hoop werd uitgesproken, dat deze 50-jarige periode niet als een afsluiting zal worden gezien, doch dat zal worden voortgegaan met het werk ten gunste van het Nederlandse bos.

Als onder-voorzitter van het Bosschap bood mr. F. M. A. Haffmans de hartelijke gelukwensen van deze instelling aan. „Als verdienste van uw vereniging zie ik bijvoorbeeld het belangrijke resultaat door uw studiekkring afgeworpen, doch ik moge volstaan met te verklaren dat het Bosschap de bewondering en waardering voor uw werk ten volle deelt”, aldus spreker. Mr. Haffmans maakte van de gelegenheid gebruik de taak en de werkzaamheden van het Bosschap in deze vertrouwde kring nog eens te releveren en hoopte dat de goede verstandhouding met onze vereniging als geheel en met haar leden afzonderlijk ook in de toekomst zou worden bestendig. Het Bosschap zal gaarne zijn volle medewerking willen verlenen”.

Hierna richtte dr. J. van Soest, initiatiefnemer tot het stichten van een „tijdelijk jubileumfonds” zich tot de niets vermoedende prof. Becking. Als pater familias werd onze voorzitter hiermede verrast door zijn bosbouwers-familie, uitgenodigd om te komen herdenken, vieren en dineren, en die als goede gasten iets aan te bieden hadden. Dit fonds mag geen rente, maar ook géén zorgen opleveren en kan geheel worden bestemd voor een nader te bepalen doel.

Prof. Becking dankte vervolgens de sprekers en verzocht daarbij in de eerste plaats aan de Commissaris der Koningin onze eerbiedige dank aan Hare Majesteit te willen overbrengen. Na dank gebracht te hebben voor de bloemenhulde door verschillende instanties, waardoor de toch reeds zo sfeervolle omgeving een nog feestelijker accent verkreeg, nodigde de voorzitter de aanwezigen uit voor de receptie door het bestuur in de Noordgalerij van het gebouw; deze genoot in ruime belangstelling. Het serveren van dranken was in handen van de Wageningse Studenten Bosbouw Vereniging gegeven, die zich voor de uitvoering bediende van de mogelijkheden der Studenten Sociëteit „Ceres”. De receptie als zodanig had een uitermate vlot verloop en beantwoordde geheel aan haar secundaire doel, gezien de levendige gesprekken en discussies, die zich onder bosbouwers plegen te ontwikkelen, vooral als de aangeboden sherry zo bijzonder goed blijkt te zijn.

Hierdoor enigszins buiten het tijdschema geraakt, begaven de deelnemers aan het diner zich naar het Restaurant „Royal”, alwaar eerst nog het samenzijn op dezelfde voet werd voortgezet. Vaak zijn het bijkomstenigheden, die het verloop, de stemming en wellicht het welslagen van

Grapje van de redacteur onder de borrel.

gebeurtenissen als deze bepalen en als zodanig mag dan zeker de tafelvorsing worden gezien, geheel in de bosbouw-sfeer gehouden. Onze leden ir. Wilmes, ir. van Tuil en dr. Oudemans, leverden zelf het materiaal, terwijl het bloemenmagazijn Violet het groen, de kegels, paddestoelen, bessen en andere vruchten tot juweeltjes componeerden. Het was dan ook geen wonder, dat vooral de dames zich na afloop hiervan meester maakten. Een woord van dank aan ir. Wilmes voor zijn idee en voor de regeling van deze materie is zeker op zijn plaats.

Dr. Oudemans, daartoe door het bestuur verzocht, presideerde de tafel op een wijze zoals wij dit verondersteld hadden. Aan het verzoek van de tafelpresident om het kort en dus geanimeerd te maken, werd door verschillende sprekers, die de „bevriende verenigingen” vertegenwoordigden, voldaan, nadat als eerste de heer C. G. Matser, burgemeester van Arnhem, die 's middags helaas verhinderd was, zijn gelukwensen had aangeboden. Ir. H. J. A. Hendrixx, president-directeur van de Nederlandse Heidemaatschappij, ir. J. W. Hudig namens de Nederlandse Vereniging van Boseigenaren, ir. J. A. Emmens, voorzitter van het Koninklijk Genootschap voor Landbouwwetenschap, dr. L. H. Huizenga namens het Nederlands Instituut van Landbouwkundig Ingenieurs en de heer W. J. Weidema namens de Wageningse Studenten Bosbouw Vereniging, droegen er toe bij, dat het diner een allerplezierigst verloop had. Tenslotte onthief dr. Oudemans zichzelf van zijn taak door prof. Becking met een, zoals deze het uitdrukte, soort totempaal te vereren, waarvan, in de zozeer gewaardeerde abstracte zin werd verondersteld, dat hij alle mogelijke symbolieken in zich verenigde.

Prof. Becking dankte de sprekers voor hun vriendelijke woorden, beëindigde het diner en daarmee ook de viering van het jubileum; doch het werd nog wel even later voordat ieder het daarmee volledig eens kon zijn.

Besluiten van de algemene ledenvergadering:

In de nieuwe notulen-commissie werden benoemd: P. J. Drost, ir. H. van Medenbach de Rooy en dr. G. Sissingh.

In de kas-commissie werd, in verband met het periodiek aftreden van Ch. Tromp Meesters, benoemd ir. P. H. M. Tromp.

Om dezelfde reden zal in de studiekring-commissie ir. H. Veenendaal worden opgevolgd door ir. J. S. van Broekhuizen.

Dr. J. van Soest, welke na 15 jaren (!) secretaris en voorzitter van de redactie-commissie voor publikaties te zijn geweest, deze thans verlaat, wordt opgevolgd door ir. A. Lanz.

Als onder-voorzitter werd in het bestuur gekozen ir. A. Stoffels, die dr. J. de Hoogh, periodiek aftredend, als zodanig opvolgt.

Ir. F. W. Burger werd benoemd tot lid van verdienste.

De secretaris,
ir. W. E. Meijerink.
